

18. Siostomala a videla ze gest sobie kupetstwi gej : neza
 19. Ruku swu roztabla f sylnym wicam a prsti gej ulapili
 20. Ruku swu otwrela budobnemu, a slawie swé roztabla f
 21. Nebude se bat czeladka gej od zymnych sniebim : nebo m
 22. Somacy gej obicli ja do smogakyc odemim.
 23. Zempelgateg barwi wytawanege odem udelala sebe :
 24. Slawny na brancis muj gej, fci z radyma fani zem
 25. Placno kenti selala, y prodala : a pas dala stananege
 26. Usta swé otwrela mudrosti s, a zakon milostivosti na
 27. Medela na chodnyti somu swébo, a chleba zabalowa
 28. Konstali synowe gej a za nag blabostawonegsiu rozbla
 29. Mnoze sieti zromajdili bobatstwi : ty przewystyla sy
 30. podwodna milost a marna gest petnost : zena bogicy se
 31. Dajte gy z užitku ruk gejib : y neib gu chwala na

A. usu et expe
nientia dicit.

B. varia te
nura.

C. institori
D. virtus
E. nationis
F. libabit.
G. Gal. in terna.
H. Gal. graa.

I. laud.
L. ob fructu.
M. in publico
lois.

Knihá Tristow háj XXXI.
Sistry po židovstwy, Cobelety
po slowenstwy kazatel
ja menuge.

RÍM.KAT.FARSKÝ ÚRAD
C I F E R

Kapitola I

1. Salomon allegorije to gest z gnytnym porozumenym Kristus uij, o opo
 2. Slowa kazatela, syna Dawidowého, krala Jeruzalemstého.
 3. Marnost nad marnostama pomocel kazatel : marnost nad
 4. Co ma wicag, elowel zemsteteg prací swég, f steru prau
 5. Narod pomina, a narod pribaza P. ale zem na wéky zostawa
 6. Nastawa slunko, y zapada, a na swé mýsto ja nawraca : a
 7. Stolo gide f polodnu, a na byluje sa f pil noci : fci ob
 8. Wicety pototi je mrdzagu do mora, a mor se ne wyléwa
 9. Co gest co bylo, to co buduje gest. Co gest, co ja stalo, to co sa

N. vanissima

O. qva vanitudo.

P. morientibus luc
cedunt alij.

Ekkehartův kap. I a II.

10. Nic není nového pod slunkem, ani nemůže žádný povědět: ale toto jest nové: nebo když bylo v předstých časoch, které před nama byli.

11. Nemí o předstých věcích památka: ale ani o těch sice, které potom budou je, nebude památka u těch, kteří su budoucí v na posledních časoch.

Q. extremis temporibus

III. 12. Já kázatel byl v Jeruzalémě, a zavrhl jsem v Jeruzalémě, a zavymnil jsem v srdci mém, abych hledal a vyzkoušel se moudro o všech věcích, které pod slunkem byvají. Toto zamešťování a nag-borše dal Bůh synom lidským, aby sa zamešťovali v něm.

A. molestissima

13. Viděl jsem vsickly věci, které byvají pod slunkem, a všecky by marnost, a trapeni dušně.

B. animi

14. Klesl jsem v srdci mém, když jsem popravužil, a bláznivý jest bez počtu.

15. Mluvil jsem v srdci mém, když jsem pověděl: ale veliký jsem zostal, a převyšil jsem vsicklych z moudrosti, který předemnu byli v Jeruzalémě: a mysl má rozzymala o mnohých věcích moudro, a naučil jsem se.

C. scientia

16. Já na to jsem dal srdce mé, abych vedel rozumnost, a umění v práci, a bláznivost: a poznal jsem že v těchto také věcích byvají práce, a trapeni dušně.

D. molestia

17. Proto že v mnohých moudrosti, mnohé jest rozumnosti: a kdo přidává umění, přidává v práci.

E. atq. dolor

Kapitola II.

I. Vě, že marnost jest v trapeni dušně z rozlošama, a z bobáštvm sa rozbohovati, a stavěna stavati. I. II. Za méno moudro, pracoma ti. 12. III. Zmnozovati budícímu děviu, který gati bude nemis.

F. res vana, vana inanis n implens animi

I. Pověděl jsem já v srdci mém: Fugdem a rozbohým se z rozlošama, a poznat budem dobre věci. A viděl jsem, že by to také byla marnost.

G. ex intoleranti gaudio

2. Já jsem se radil se za blud: a radosti pověděl jsem: Co sa ná darmo flamač.

H. voluptate lascivia

3. Myslel jsem v srdci mém, abych zoržal tělo mé od vjna, abych mu mysl obratil k moudrosti, a varoval se bláznivosti, dokud bych nepoznal, což by bylo užitečné synom lidským: což bych měl činiti pod slunkem v počte dnům života svého.

I. magnifici extruxi

4. Naděrně jsem učiml v práci mé, vystavil jsem sebe domi, a nasadil jsem vinic, a udělal jsem zahrady, a stěpnice, a vysadil jsem oves mšeligatým plodem stromovým.

5. a udělal jsem zahrady, a stěpnice, a vysadil jsem oves mšeligatým plodem stromovým.

6. a udělal jsem sebe rybníků v vodních, abych obvláždil les stěpím plodným.

7. Orzal jsem služebníky a děmky, a mnohú čelad jsem měl: štada také, a mnohé bušši ovce, navěsicklych, který byli předemnu v Jeruzalémě.

L. 3. Reg. 12. 4.

8. Nazbromáždil jsem sebe stříbra, a zlata, a statkům královským, a tragimským: započal jsem sebe spěvatku a spěvatky, a rozloše synom lidským, pohárky, a džbánky k službě aby mi na nalehali.

M. salte illa speculativa

9. a převyšil jsem bobáštvm vsicklych, který předemnu byli v Jeruzalémě: moudrost také zstvala semnu.

Príslovi. Kap. II.

10. A vsiecky věci, ktoré zádali oči mé nezaujal sem oči: aniž som
nezabránil srdcu mému, żeby nepoznávalo fázdu rozkoši, a neobvese-
lovalo se, w vsieckych věciach, které sem byl pripravil; a toto sem
sebe počítal za částku má, když bych poznal správi me.

11. A když sem se, byl obrátil k vsieckým správcům, které byli učinili
múji mé, v práci, w kterých nadarmo sem se byl potil, viděl sem,
w vsieckych věciach marnost, a trápení dušné, v že me nepozostává
pod slunkem.

12. Obrátil sem se k přemýšlování múdrosti, a k bláznovství, v k bla-
živosti: (co gest, mluví, člověk, aby následovani model hrála živo-
tela svébo.)

13. a viděl sem, že toliko přemáhá múdrost bláznivost, koliko
se roznáma světlo od tmanosti.

14. Múdrebo: oči w slame geho? blázen w tmach chodi: a poz-
nal sem, že oběh smrti geho by bylo zemírání.

15. Vpověděl sem w srdci mém: Když geho to, a blázna v mé
zemírání bude, co my ožiji, že větší pilnost sem měl při múdrosti
a když sem mluvil z myslu má, zrozumel sem, žeby toto také byla
marnost.

16. Nebo nebude památka múdrebo taková, jako blázna na
větš, a budouce časy vsiecky věci také přitrygu zapomenujím:
zemíra umieli podobně, jako neumeli.

17. A protož žil jsem život má, když sem viděl, že vsiecky věci
sú zlé pod slunkem, a že vsiecky sú marnost, v trápení dušné.

18. Daje w osklnosti sem měl vsiecku pilnost má, kterou sem pod
slunkem nag pilnějšeg pracoval, když budem mít dědici po sebe,

19. kterého neznám, než když múdry, čili blázen bude, a panovat
bude w pracach mách, w kterých sem se upotil, a starostlivý sem byl:
v čili gest od týchto věc marnější.

20. Protož přestal sem, a nechtelo srdce mé více pracovati pod
slunkem.

21. Nebo když gimný práce z múdrosti a z uměním, v spílnosti
člověku zabavivému nechtáva věci vyhledane; protož v to gest
márnost, a velice zlé.

22. Nebo co ožiji bude člověku zemskejšeg práci své, a trá-
pení dušnébo, kterým já pod slunkem trápil.

23. Vsiecky dne geho z bolestama a z pšotama plné sú, aniž
w noci z myslu neodpočívá: a to čili není marnost?

24. Čili není lepší, gesti, a piti, a dobre život svůj obvese-
lovati a sprac svých? v to z ruky Boží gest?

25. Když tak bude gesti, a z rozkošama boguň, bude jako já?

26. Člověku dobremu dal Bůh před oblyčájem geho múdrost,
a umění, v veselost: ale hříštku dal trápení a starost zbitčení,
aby příkladal, a zbramáždomal, v dal tomu, který se libil Bohu:
ale v toto marnost gest, a daremná vellivost májši.

Kapitola III.

I. Je vsiecky věci za času svébo pocházajú a pomínajú, a že w věciach neštá-
lych není žádného odpočívání. // ale v pilnosti a w strachu táže abyš odpo-
čival. 12. III. Stážuge sebe že bezbožnost na mysle předá panna a že za geon-
amptigu tě v zovada. 10.

N. allegri de
et sic profecto
facilit. obine
O. infr. 8. 1.
Prov. 17. 24.
P. considerat huius
princip. finem
& salutem.
Q. utriusq. motien
videt: ergo si con-
cludit ea opinio-
ne vulgi: non
melioris conditio-
nis videt ee sap-

A. ad oblectare
B. de bono est
naale.

Spleszyast. kap. III.

C. sub deo con
gruui & con
gruui a deo.
D. 4 por congru
E. forte alludit
ad illud deut.
32. Ego pecu
nao ut ego sa
nabo
F. d. nuptiar
G. expensar
H. d. d. at
factus & desi
deria studia
et opera sunt
mutabilia et
inconsta
I. examini
negotiorum
& electioni.
L. plene & per
fecte.
M. Bal. dele
ctan in legi
dicitur.
N. fructus.
A. certa voca
tionem.
B. secretum.
C. secreta a
deo.
D. quoad cor
poralia.
E. terram.
F. notitia seu
sua. et
experimenta
li.
G. facultate.

I. Mŕecty věci čas magu, a podle časuh pominađu mŕecty věci
pod kŕedem.
2. Čas narožená, a čas zemřaná. Čas sadená, a čas vytrbána
3. Čas jadeného. Čas zabíjaná a čas uzdravená. Čas zburená a čas stavená
4. Čas pláču, a čas smybu. Čas myšlená a čas tanceu.
5. Čas rozbarovaná sameni, a čas zbiraná. Čas obgymaná, a
čas oddalovanjá od obgymaná.
6. Čas bleoaná, a čas strávená. Čas opatrovaná, a čas ovm
7. Čas rezaná, a čas spolu zespymaná. Čas myšlená, a čas mlúvená.
8. Čas mylovaná, a čas nenamrdená. Čas mogni, a čas potoga.
9. Čo má více člověk práci své.
10. Viděl sem trápení, které dal Bůh synom lidštym, aby sa zabavo
vali v něm.
11. Mŕecty věci učinil dobře za času svého, v světě dal pod dohadu
mani geub, aby nenastel člověk stámem, které postavil Bůh od počá
tu až do konce.
12. A poznal sem, žeby nebylo lepší, gať veseliti sa, a činiti se
bře v životě svém.
13. Nebo řázoj člověk, který gi, a piže, v mudi osob z svég práci
tento zar Bůh geť.
14. Poznal sem, že mŕecty práce, které učinil Bůh, zetrvámagu na věc
nemozeme s nym nic přidati, any od nych odgati. které učinil Bůh, aby sme
sa do dali.
15. Čo sa stalo to zostává: které budúce sú, guz byli e: a Bůh obne
vuže to, to pomnulo.
III. 16. Viděl sem pod slunkem na mŕstě jdu bezbožnosti, a na mŕstě
spravedlnosti, nepravost.
17. V povědel sem v sídci mém spravedlivého, v bezbožného súdit
bude Bůh, a řázoj věci tedy, čas bude.
18. Povědel sem v sídci mém o synoch lidštych, aby gub stusoma
Bůh, a utáral ze sú podobny zmiratom.
19. Protož gečno geť zemřami člověka a homad, v gečnatá obub
smilub povážnost: gaťo zemřá člověk, tak v ony zemřagu: po
dobně dybađu, mŕecty: a nic nemá člověk od homada více.
20. v mŕecty na gečno mŕstě gíou, z zemi sa stali, a do zemi zap
sa namřatá.
21. Kdo v vystupugely bore duš synúv adamovgub, a zetu
pugely duš homad dolu.
22. V nastel sem, že nic lepší člověka, gať veseliti sa v svég
práci, a tato geť časť z gebo. Nebo kdo se přivede k tomu, aby
po sebe budúce věci poznal.

Kapitola IV.

I. Márnost života tohoto vysvětluje mŕdri I. (pochlácená nevinných, a
že pilnost hořta geť zametána z zavřstú: 1. II. že se stává, že fous
žebica nemá fous postladi stávo stině: mŕstěda podobu tvoravřstina
III. že lepší geť nežly stálovstá márnost, že lepší geť postladi nežly blávnost
I. Obrátil sem se k gímnym věcem, a viděl sem frývdive suzovány, k
re sa pod slunkem stávo, v sídci nevinných, a zádne bo potěšitelá
tak se any se nemoze odporiti napřety geub nářkosti, fous v opust
teny od pomoci mŕctegub.

Efflezyast hap-IV. a V.

2. J chvátil, více nežli živých :
 3. J štastivejši som sem súdil odobuš svých toho, který sa gestě nena-
 rodil, any nemidel zle věci, který sa pod slunkem stávágu.
 4. Zase pobládel sem na vselky práce hůstě, ze pitnosti dávagu f-
 zaryšit blížnyho : protoz y w tomto gest márnost a peclivost zbytečna.
 5. Blázen spolu živina ruzi své, a qí májšo své : foz pomyšl.
 6. Lepší gest hůstka z odpočinkem, nežli obě dvě ruzi plně spřačy
 a trápením sucha.
 7. Foz sem rozjmal, našel sem y qinšiu márnost pod slunkem.
 8. Dám gest, a družbo nemá any jma any bratra, a předca
 ptačovatí nepřestává, any ja nenarjcuju oči gesto bobáštvin.
 any nemjji foz pomyšl : komu ptačgem a oklamavám ruzi
 mu od dobrých věc : w tomto také márnost gest a trápení naž foz
 9. Foz lepšy gest srom spolu býti, nežli gečemu : nebo mágu
 zjst sto máryšivá svého :
 10. upadný, gečem, od družbo sa podpřat bude : běda samému :
 nebo foz upadně nemá foz by ho, pozomitel.
 11. A budely spolu dva spat, gečem družbo obřimat bude :
 gečim gato se zřezge ?
 12. J budely něko přemábat gečného, dva mu odporá :
 přowáčet m trogaty nepřadno ja trba.
 13. Lepšy gest chlapec chudobny, a mládry, nežli křál stary, a
 blázen který nežna nabudie věc, myšletí.
 14. Ze někoj stemnia, a sput něko přebáza na křáloštví :
 a družby, w křáloštví narozeny pře nedostatě trápení býva.
 15. Videl vselky živých, který pod slunkem chodá z družym
 mladěcem, který powstane na místo nebo.
 16. Nepočítany, gest počet lidu vselého, který byli pře nym : a
 který potom budely s, nebudu sa w něm veselit : ale y toto gest má-
 nost a trápení dušně.
 17. Opatriuž nozu twi a foz přebázaš do domu Božjo, a přib-
 lyž se, abyš slyšal : nebo mnozo lepšy gest poslušnost, nežli blá-
 zny oběti, který nemeda co čina zly.

Kapitola V.

1. Vyhláda stveatě častí věrného nabojenstva, totižto, ze mi nemáme
 vsětěnt o Bohu a o ačho opatrnosti mlúviti a sibi odděhati. I. II.
 ze ja nemáme poboršovatí pře srozumání chudobných, poněmdu falešný
 Boha za sůbca mřvagu : y ze přota býva pomáznost lafomeho který zkomá-
 díge obřastny : III. Radou dáva oddalene lafomšty o štjdném a ve-
 slem zřizotě.
 1. Žeby vsětěně, něco nemlúviti any fros tve než náblé ne-
 býva s mlúvením : pře Bohem : nebo Bůh na nebi a ty na zemi.
 proto než nemnoze bývagu řči tve.
 2. Mnoze staroši následuğu sni, a w mnozých věcáb nabáza
 sa bláznivost.
 3. Gest y co sřbil Bohu, ne meštág oddati : nebo se mu nelibi
 bláznivě a neverně sřbomání : ale tofobiv sřbomat budeš, oddag.
 4. y mnozo lepšy gest nesřbomání, nežly po sřbu sřbene věc
 neoddati.
 5. Nedávag na te usta tve aby hřstýlo tělo tve : any nepovj-
 dag pře Anjelem : nem opatrnosti : žeby ařnad foz by sa rozšřmal
 Anš přoř věcám twým, nerozřpat vselky práce ruzi twých.

H. inquantum
 possunt jam
 deus offend-
 re
 I. Dans se. Sor-
 oida inertia
 L. Confusent
 fame, invidia
 M. Societas & ami-
 utia & justor.
 A. pericula.
 B. Ineffore vel
 amulo.
 C. in quo primo
 patu.
 D. affectu.
 E. verbu dli.
 F. 1. Reg. 15. 27.
 G. Sec. 3. 6.
 G. sed deus ita
 offendunt.

H. perfectum precu
 I. ubiqz present
 L. unde te videt.
 M. velut theatru
 patens epus oculi
 his et acrib.

Slezsk. Kap. V. a VI.

6. Kde sú mnozí sivi, velký mnozí sú márnosti, a nepotřtané
reči: ale ty Bože je boží.

7. Jestli uvidíš křivdové sužování chudobných, a násilné súdi,
y že sa podvrátila spravodnosť w tražení, nediv sa nad tuto věc:
nebo nad vysokým vyšší gest ginsty, a nad tymato také vyšší
sú ginsty, a nádo král celtg zemi rozklazuje šurebnýku.

8. Lašomí nenaplň sa peniazama: a fčo miluje bohatství, ne
vezme svého užtku: protoz y toto gest márnost.

9. Kde gest mnozí bohatství, sú mnozí štery bo y tráva. A čo
ošoj tomu, který jny vláda, kromě že více očima svým bohatství.

10. Labodný gest jen sěnklu, bar malo, bar mnoho gi: ale štost
bohatého neda mu spati.

11. Jestli y ginstá nemoc velký zlá, kterou sem widel pod slunkem:
bohatství zachovant, k zlému kána svého k.

12. Nebo w nag. horšeg byde zabynú: splodil sına, který w nag.
věšty chudobě buve.

13. Gato wyšel naby z šimota látki svég, tak sa namatí, a nic
neverez me sebu s práci svég.

14. Bydla šlečně nemoc: gato, přišla, tak sa navráti. Še mu
protoz ošoj, že pracoval na šárno.

15. Še všekých snog, života svého gedel s w tmáb, a w mno
žých starostech, y w byde, a w zarmutku.

16. Protoz toto sa my widelo za dobre, aby gedel řády, a pil t y
požíval s veselostí práce své, které pracoval on sám pod slunkem
poole počtu síum života svého, které mu dal Bůh, a také gest část
ka jeho.

17. Še řádemu člověku, kterému dal Bůh bohatství a štatek, y
zonghl mu, aby gedel svých, a požíval částku sívu, y aby sa veselil
s práci svég: tento gest dar Boží.

18. Nebo nemnoho pamatat buve na své života svého, proto že
Bůh zachvatil rozšopama sídu jeho.

Kapitola VI.

Nepřestává přemýšleovat bžonú pomabu lašomého bohácia.

1. Jest y ginsté zlé, které sem widel pod slunkem: a část šje u
lídu člověku, kterému Bůh dal bohatství, a štatek, y počestnosť, a
nic duší jeho nedostává zemšických věc, které žada: a nedopuš
tá mu Bůh, aby gedel štoto, ale člověk ucky stramito. Toto
márnost a bída veliká gest.

2. Še byš plodil nědo, kde štet, a živ by byl za mnohé roki, y mělby mno
ho zpum věku, a duša jeho nepoznála by dobre věci štatek svého:
y potrebu by nemela: o tomto já pomodam, že lepší gest od něho ne
dochoané štá.

3. Nebo na šárno přišel, a gide so tmavnost, y se zapomenutím
zablaej šarmeno jeho.

4. Nemidel slunka, any nepoznal rozdílu dobrého a zlého:

5. Barby, za dva týgce šofim s žim byl, a nepoznála by dobre věci
čly na geono místo nepospěšagú všekých věci.

6. Každá práca člověka w ustáb jeho gest: ale duša jeho sa nena
stá.

N. quod tolerat
a. De nre ob
graves coay.

O. Job 20. 20.
P. ut cruciet
Q. scitia
R. Job 1. 21.
1. Tim. 6. 7.

S. clam x fee
rebo.
quia avare
et fornice vi
titat
T. cum modera
tione.
A. felicitas.

B. miserod
C. ut quiescat
in qno pivo
dentia

D. Ab yus pec
cata

E. id e plurimo
et libradmy.

F. neg. potuit
se abstinere
G. sed avarus.
H. totid miser
fuit
I. avari.

Spfleziast. Kap. VII.

- 8. Co má více moudry od blázná. a co sušobny, frome aby tam girel, kde gest zivot.
- 9. Lepšy gest videti to, co žadaš, nežly žadati to, co neznáš. Ale toto gest marnost, a slepé osmeleni duša.
- 10. Kdo gest buducy, guz menovane gest meno gebo^m. a zná sa, že clovek byva, a nemože proty silnějšymu od seba^m v silde se vaditi.
- 11. Slova su velmy množe, a v sobadovaníu mnohu marnost ma gu.

Kapitola VII.

- 1. Jáva počastí moudrosti: že marnost gest, vyjše nci od seba hledati: že mejo jinostyma vdu ma co je ráonq nymolá ma: že moudrost užitečnějšá gest, že dožat gat potreba gest. 2. že žensťe tanarjstvo dorst, a nebezpečne gest. naposledy, že clovek od Boha stvoreny gest dobrý, 26.
- 1. Co potreba gest cloveku věsty věci od seba hledati, ponemav nem co mu osozi v životě gebo, v počtē dnúw puřovcíná gebo a za casu, který gaťo, sijn pomina. 2. aneb kdo mu bude mozi oznamiti co po nem ma se stat pod sluntem.
- 2. Lepšy gest meno dobre nežly másti srabé: a dne smrti nežly dne narozená.
- 3. Lepšy gest giti do domu pláca, nežly do domu bostini: nebo v tem sa pripomina lonce vslecebo lidu, a zimy myslj co buducybo ma byt.
- 4. Lepšy gest žněm nežly smjch: nebo strze zarmútel tváři popravnuge duša žrestjčybo.
- 5. Dvoco moudrych tam gest, kde zarmútel gest, a kdo bláznúw tam, kde veselost.
- 6. Lepšy gest od moudreho trestati sa, nežly spochlebovaním bláznúw ořlamati sa.
- 7. Nebo gaťo prástot trná horjčybo pod brncem, tať gest smjch blázná: ale y toto gest marnost.
- 8. hrjmoymé posanem zarmúcuqe moudreho, a strati slyu sřeca gebo.
- 9. Lepšy gest lonce modlitbi, nežly počátek. Lepšy gest tpež lny nežly pyšny.
- 10. Nebo našly na žněm: nebo žněm v lúne blázná od počm.
- 11. Neponjadq: co za pčinu máš, že předšlé casy lepšy byli nežly nežly si: nebo bláznúwé gest takové opitomani.
- 12. Užitečnějšy gest moudrost z bobáštvm, a více osozi nežly tym který wida slyu.
- 13. Nebo gaťo ochranuge moudrost, tať ochranugu penize. Ale od tohoto více má unem a moudrost, že zivot a sarvagú, tomu který v mladarstvy svém gest.
- 14. Rozgimq štuti Bohi, že žádný nemože polepsyti toho, který on opovrha.
- 15. Za dná dobreho požjvaq dobre věci a od zlebo dná se wjstřibag: nebo gaťo žento, tať ten spulsobil Bůs, aby nenastel clovek proty němu spravedlivé žalobi.
- 16. Toto taťe věci sem wídel v dních marnosti, méq: spravedliwy zabyna v svéq spravedlnosti, a bezbožny za sluby čas žige v svéq slosti.
- 17. Nebymq wjstřeg spravedlivy a any více nymyslag gaťo potrebo gest, žebyš neodslupel.

L. 1. Reg. 13. 2.
M. npi Adam pulverulentus terrenus, sed vivus in terra.
N. Adam nempe.

O. captus eius superantia.
P. ad salute sua.

Q. Prov. 22. 1.
R. cum nascimur ingredimur lacertem labor & dolor, cum morimur eademur.

S. indignari qm malis accidere et blandiri mli agentib.

T. adulationis
V. quia evacuatur vens bonis an lacte et audivit Hugo Carr.

A. verus & perenniter foretuen

B. qd go ad dēd rēuere.

C. dispice, sollite te propina.

D. nimis laevus & auctus.
E. ut stupidus cu hantius.

Ekkezyast, Kap, VII. a VIII.

J. ut peius gra
 G. adu ut vely
 H. 3. Reg. 8.
 7. Par. 6. 26.
 Prov. 20. 9.
 1. Joan. 1. 8.
 I. aliquo et
 L. intelliger-
 M. diabolus
 N. perfectus
 O. perfectus
 P. purgare et
 L. scribo.
 Q. sup. 2. 14.
 R. 2. Li.
 S. imo h. offer
 T. quia et mo
 A. animo ne
 B. tentatione
 C. dominantis
 et subit.

18. Nečin veľný bezbožne: a nebud blažen s' zbyš nezemiel ne
 v tvem casu
 19. Dobré gest tebe ziviti spravodlivého, ale v od neho neodtabug =
 rufu tny: nebo s'p je bozi Boža, nič nemestá.
 20. Múdrost porýhla múdreho nad sinzaticma deset miest.
 21. Nebo nem' cloveka spravodlivého na zemi, který by čiml dobre a
 nebrešil.
 22. Zile y t' vsickym řečám, které sa pomdažu nepridávag s'rdco tve:
 zbyš čnad nestýšal služebnyta tveho ze, zloreči tebe.
 23. Nebo m' předomý tve, ze y ty castofrat zlorečil s' ginstym.
 24. Všicko sem skusyl v múdrosti. Povědel sem: Múdry budem: a
 ona mnoho záleg, odstúpila odemna.
 25. mnoho m'eg, gať předym byla: a velika hlubokost, s'p gú nág,
 26. Preblédel sem vsický věci zmyslu m'ú abych zvěděl a poznal
 y hledal múdrost a rozumnost: y abych poznal bezbožnost blazna
 a blud nemúdrych.
 27. y našel sem ženu horšeství od smrti, která gest s'rdco lowcím
 a s'yt rybarstá s'rdco geý, ruky geý su svázty. S'edo se Dobru libi, ten před
 ni ugde: ale s'p bristny gest, ulapi sa od ny.
 28. Ale toto sem našel, povědel kazatel, gedno, y družé, abych na
 šel rozum.
 29. s'tem gesté bleďá duska má, a nenassel sem. Muža gednébo
 s'tyji našel sem, ženu z' vsických nenassel sem.
 30. Toliko toto sem našel, že Bůh stvoril cloveka spravodlivého,
 a on se zamýšlal do nepočítaných otázel? S'p gest takony, gaťo:
 múdry: y s'p poznal vyšládany stova.

Kapitola VIII.

I. S' chvalat' múdrosti a z' znamenat': totizto, že nemáme odstúpomati od
 rozkazum Božich: 1. II. že máme vedet, že gest márnost a tyda pozor
 wati toliko na p'itomne věci nebo pre pomoleni Boži s'leboodnést' s' bresty
 ti, proto ze spravodlivym a bezbožnym podobne věci se tuto stávají:
 9. III. že múdrost tyto márnosti léči, a pomýda, že sa nemože nágti p'p
 čina skutkom Božym 14.
 I. Múdrost cloveka z' smrti se na tvári gebo, a nág močnést' s'
 tmár gebo přeměni.
 2. Já na usta králové? pozorujem, a na p'řstaze přisabi Boži
 3. Ne pospichag odgti předtváru gebo? any nepozostávag w skutka
 zlem: nebo vsicko to, co chet bude, učiní.
 4. y řeč gebo, z' mocu plná gest: any žádný mu povědět nemože:
 před' tat' činy.
 5. S'p zaobovává p'řkaz, nestuhy nič zlébo. Čas, a odpověď
 s'rdco múdreho rozumí.
 6. Každá práca smúg čas má y p'řhodnost, a, máobé cloveka trá
 pení gest.
 7. nebo newi pomínulé věci, a budúce s'řze žádného posla vedět
 nemože.
 8. Hienj na moci cloveka, aby zadržal dusku? any nemá mo
 ci za s'na smrti, any sa nedopúšťa odpočínuti s'p z' nastawa
 wagna? any newyslobodi bezbožnost bezbožného.
 II. 9. Všický tyto věci sem rozgímal, a zamešťoval sem s'rdco
 mé w vsických skutcích, které se stávají pod slunem. Nečoy p'p
 nuge cloveka nad cloveka s' svemú zlemu.

Stlezyat Kap. VIII a IX.

10. Viděl jsem bezbožných pochovaných: který šel v země y živý byli, na místě svatém bývali y chváleni bývali v městě, jako y spravedlivých skutků: ale y toto márnost gest.

11. Nebo poněmáh nevydává sa štraf proty zlym ortel aneb odsúdení, bezenssekého štrafu šnove lidšty paibağı zle věci.

12. Ale mštal s tobo: ze břišnyš štolrat čini zlost a štrže třežlivost šnašta, ya sem poznal, ze dobre bude božicym se šoba, který se šty ša šmari gebo.

13. Šech nebývá dobre bezbožnému, any ney sa neproduzuğı šne, gebo: ale gaše šim neyb pominağı ty, který se neboğa má šifane.

14. Jest y gništa márnost, štera se štava na zem. Šu špra vedliny, šterim zle věci se štavağı s gašoby šutki čimli bezbožnych: a šu bezbožny, štery taš šu bezpečny gašoby špravedlivých šutki pri šebe myvali: ale y toto: za nağ márnegšty více šlijm.

15. Čnahl sem proty nešelost, ze by nebylo dobre človeku pod slunštem, geđwie tolišo, aby geđel, a pil y radomal se: a to tolišo ze by wzal šebu špraci šweg za šnim žiwota šwebe, štere mu dal šubš pod slunštem.

16. Y na to sem dal šrdco me, abyš vedel müdrost, a wyrozumel žamešštam štere gest na zemi: gest človek, štery any w noci, any wedne šna nevidi očima.

17. Y rozumel sem, ze mšecštych štukow šobžib nemože človek nağıti žadnu přičinu tych žec, štere se štavağı pod slunštem: a čym wjeğ pracuge w šledaniu, tym meneg nabaza: šar by šwedel müdry, ze on wi, nebude moči nağıti.

Kapitola IX.

1. Regule müdrosti: Ze žadny nemj žožlyž nenawisti, nebo laški žođeni gest: ze totoč mšecšty se tuto štaň: 1. II. šonewadi po tomto žiwoge nebude času pracovati wäl uštamene pracovati máme: 4. III. Ze

lepší geł müdrost nežly šyla, a o šudobneša sa opowia. 11. I. Mšecšty žto weci rozważoval sem w šrdci šwem abyš přivo wyrozumel: šu špravedlivy y müdry a šutki geňš w šue šobži: a přečá človek nemj žožlyž laški čily nenawisti žođeni gest:

2. ale mšecšty weci š budućimu času sa šrža neğıšše, proto ze mšecšty weci žarowno se štavağı špravedlivemu y bezbožnému šobřemu, y zlemu, čyštemu y nečyštemu obětujicymu obeti, y žapomřbağicymu obeti. Gašo, šobry, taš y břišnyš: gašo šrijnyš přijağnyš, taš y ten, štery prawdu přišaba.

3. Toto gest nağ-boršty mezy mšecštyma věcma, štere se pod slunštem štavağı, ze geđnašo mšecšty se štavağı: ođtud y šrdca šynim lidšštych sa naplınığı z žlostü, a z žapomř, ženym w žiwote šwem, a potom šo pella sa šopromoda.

II. 4. Nemj žadneho, štery by wzduky žiw byl, a štery by teğto weci šlyšany mywal: lepší gest peš živy, nežly čem mřtvy.

5. Nebo živy weda, ze zemru, ale mřtvy nieč wjeğ nemedá any nemağı wjeğ ođplati: nebo sa žapomenulo na památku geňš.

6. Laška taš y nenawisti, y žawisti špolü žahynuli, any nemağı čašti w tomto šwete a w práci, štera pod slunštem býwa.

7. Proty šy, a gež w nešelosti čleš twiğ, a pi z radosti wmo twiğ: nebo šobu se žiba šutki šwe.

D. Honorific.
E. ministerio.

F. fit magis puelator, et audaci or.

G. ad eod purgatioem

H. ad remuneratione boor oper. que hi fuerunt.

I. in penatis seu re vivere.

L. libid et potu congruo, corpo n. et aa.

M. aq. viciens dli voluntati

N. vid animus anxia oau, paor distineat

O. in scientia, memoria et continua oau paor dli.

P. scia infallibili et certa.

Q. hic in mundo trahat.

R. nobis molest id est difficult-intellektu.

S. Prover est q. d. wita praet mortu.

T. novd ad no vid meritd.

Prilozenie Kap. IX a X.

A. festiva et
munda pro sta
tu tuo.

B. felicitatis
C. bac

D. ipius ope
randi in me
rendi.

E. plurimū
valent.

F. Sup. 7. 20.

G. est multa
ba fecerit
Resp. prosti
tuit.

H. uno peccato
multa damna
sibi alijsq; in
ferens

I. sic erimen ad
milita a capi
inficit et cor
rumpt egiu
fama & gloria.

L. unguento.

M. seu brevis

N. vid. Deut.
1. 29. cum
Jona 4. in fi

O. suavit. in
tentis.

P. est lura ba
solida.

Q. lura mala
et vicia

R. permovent

S. missina mo
destia, et ar
tutum.

T. lura talis

V. Prov. 26. 27.
Euli 27. 29.

8. Ja fajdebo casu, nech byvaaju odem. tve bile. a oleg s stani
tveg nech neustama.

9. Doveseluj sa v zivotě z manžellu, kteru milujes, po vslec
tych dnoc zivota nestalosti tveg, ktere sa tebe dali pod sluntem
za fajdebo casu, marnosti tveg; nebo tato gest castka v zivotě
tomto, a v praci tveg, s kteru pracujes pod sluntem.

10. Cofolij - moze lusa tva pracovati ustavilne pracuj; nebo
any praca, any rozum, any mudrost, any umeni nebuda v petle
sam ty posspejaj.

III. 11. Dbralu sem ja k ginsemu, a videl sem pod sluntem, ze nema
gu any prudky beu, any fylny vogni, any mladij zleba, any
uceny dobarstva, any remeselnici milosti; ale cas, a prbodu
v vslecnych vecich.

12. Ktemi clovek lonca svěbo: ale gado rybi ja lapaju udi
cu, a gado vřati sydlem ja lapaju, tak sa lapaju lide za casu
zlebo, kdiz znabla, na vycch prigde.

13. Luto take pod sluntem videl sem mudrost, a za nag- vřstiu
sudil sem: 14. male Město, a nemnozi v niem pluzē: prigel k niemu krāl
mocny, a oblebel ho, a nastaval obrad do kola, y sofonale gest
obleženi.

15. Zi napisel ja v niem muž chudobny, a mladij; y vyslobodil
miesto křze smi mudrost, a žádnij pozatij nerozpomenul ja na
cloneta toho chudobneho.

16. Y povidal sem ja, ze lepsy gest mudrost nezly fyl: protoz
gado mudrost chudobneho zapovizena gest, y slova gesto negu
vlystane.

17. Slova mladych slysia sa s mlicanim, vicēg nezly křz
knizata, mezi blazny.

18. Lepsy gest mudrost, nezly zbrog voganista: a kdo
v gonem zřesty s mnoze sobri veci strati.

Kapitola X.

Neprestava chvaliti mudrost. I. O rozeznani mudreho od blazna: a
o pokuseni moceho ducha kteremu se odporovat ma: 1. II. O blivēg
zadosti lidstec a nestalosti, o blaznu a sluzebnytu pozdivzenec, o
bobacu a knizatu ponizenec; o fagnem vrbacu s. III. O dřtatu
seralu a o knizatech, ktere vano gudi: ze any krāl, any dobarstnu,
nemā se utrat, 10.

I. 1. Ktubi zemle pracaju labodnost masi. Dřabstij gest od
mudrosti a od slavi, mala a do casu v blaznivost.

2. Dřivo mudrebo v pravici gesto, a drevo blazna v levi
ci gesto.

3. Ale y blazen kdiz po cestě chodi, ponemadz on sam nemud
ry gest, vslecnych za blaznu ma.

4. Gely duch moceho pomstane na teba? mjesto tve s neopust
fag; nebo lefarstvi velny velice břihi zanecha.

5. Gest zle, ktere sem videl pod sluntem, galuzto prez bliu kdiz gille
pred obycajem knizata:

6. Ze blazen na bodnost vysokii posadeni gest, a bobaty je sedā solli.

7. Videl sem sluzebnytu na konoc, a knizata ze chodā po zemi
gado vslecnych.

8. Kdo u- lopā gamu, upadne so ny: a kdo rozruuje plot, up
ne do bac.

Etleszavst kap. X. a XI.

9. Kdo prenáša kameni, obrázy sa od neho: a kto rábe sijní poranení bude od nich.
 10. Budely zatupené železo, a to ne gafo predtým, ale bude za blážen, z veľikú prácu sa vyostri, a po pilnosti nasledovat bude múrosť.
 11. Gafó baď fúz stipe potagemné, tal nie menég nemá ten, kto v utrá potagemné.
 12. Slova ust múrosť, vďačné: a pyšti nemúdreho zruca bo solu.
 13. Focátek slow gebo bláznivost, a fonce ust gebo blúd gest-nag.
 14. Blážen slova prisporyge. Nevi clovec, co pred nym bylo: v co po nem bude, kdo mu bude maui, ufácati.
 15. Práca bláznim trápit tich bude a ftery. Do Mesta nemeďa giti.
 III. 16. Běda tebe zem, fterá máš za krala dítá, a fterég knihata rá no geďa.
 17. Blaboslavena zem, fterá má zemana za krala, a fterég knjiza ta za časú svébo geďa na obcerstveni, a ne na búgnost.
 18. Pre lenivost spadne poltroni, a pre nemoc ruť prefaptávat bude dím.
 19. K fnychu selagú sľeb, a vino, aby bodovali zivy: a pe nyzom poslyšné su, vspeťi vici.
 20. V myšlenu tvém neurbať kralom, a v ftytég gyzbe tvég nezloreť božatemu: nebo v vřatki nebesťe ponešú blať tvúg, a kdo má ftyola oznami reť.

Kapitola XI.

I. Múrosť napomína f milosrdinství. 1. II. K pilnég pobožnosti, neb f sobřeg vřatky práci: abijme pamatati vřatky na budúg súd, na fte zem zempáťi vici fúit se budeme: 6. III. Abijme bñem, a sloť z práca vřatki.
 I. Foloť sľeb tvúg na vodi tekúce: nebo po mnohých časob nágoď bo. Sag častku f sedmerým, v také osmerým nebo nemij gafá budúca bude zlost na zem.
 3. Budely naplnené oblaki, prival na zem vylegú. Padneli dreno f polečnu, aneb f pilnoci na fterefoliv- mjesto padne tam bude.
 4. Kdo pozoruge na větr, nerozřívá: a kdo sledi na oblaki, nefy řat nebude.
 5. Gafó nemij fterá biva četa súst: a gafým spúsobem sa spogugú fotti v zivoti řebotneg, tal nemij řkutti řozi, kdo gest práconný, vsleťky.
 6. Rano rozřymag semeno tvé, a vycer nech neprestává sa řa tva: nebo nemij ftere lépsy řégde, toto aneb to; a gelly oboge dvoje spoli, lépsy bude.
 7. Mile světo, a rozřost gest očám viděti řlunko.
 8. Budely za mnoho řokú živ clovec, a v řjebto vsleť, řjeb budely řa veselit, rozřpamatati se má na tmavé časi, a na, mnoze řny: ftere řozi řngdu; řa marnost řa řidit budí predřte vici.
 III 9. Protož vesel řa mladěnce v mladosti tvég, a v sobřem- nech býva řdco tvé řa řnily mladosti tvég, v řboď po čestář řřoca tvébo, a po řřakú očúg tvég: v toto neď, ře řa vsleťky řřo vici řřivede řba Bůh f řdci.

A. fatigabit im
 plexis gravitibus
 B. vulgaria et
 neceplana.
 C. sc. in calid.
 D. gener ex edn.
 E. remissione.
 F. elemosyna
 G. pauperes qui
 affluunt.
 H. tuam.
 I. multos egemj
 L. seu orbis.
 M. sicut effundit
 elemosy-
 N. homo.
 O. sub auctro
 comprahens
 et purgatorius
 sicut limbus
 P. Itaque damna
 tiomo hu pua
 ti.

10. Oděgni biem od špoca tveho, a oddal zlost od tela tveho. Nebo mladost, a rozstost, marnosti su.

Kapitola XII.

I. Přifaze mūdrosťi: meg Boga pred očima w mladosti pred starobu a pred smrti: 1. Přifaze Boží zařbowanag, ponemag žemřecyjs štut

1. Přamatař na štroritela tveho za dnim mladosti tveg, prve než prigde čas bdi, a priblyza se Roři, o štrycb pomř: neliba se 2. prve než se zatmi slunko, a šmerlo, y Měřce y hvězdi, a nam

3. řiz sa porřbowat budu: štrajmci domu a fleřat budu mužě přejřtny y zařalčme budu štere melu w malikem počte, a zat

4. y pozamirařu šmer po uli s, pre umenřsem blařu řeg řt ra mele, a pomřtanu ř blařu wřatymu, y obliřbnu wřecy

5. Do wřicřtych řatě nřřt bāt se budu, y štrabowat na ceřte, rozř řyřne mādřlowy řrom wřřmř sa řobylka a pomřne sa řappa

6. řwenzly sa rozřřā prwāřeř řřřřřřřř, a w řeřno se řbēřnē ořřřřř řlaty ř a podřobi sa wēřro na řřudni y wřřllue sa ř řolo

7. a namřatř sa prach řo řemi řwēg, ořřud byřwal, a řub se namřatř ř Bōřu, řtery řo řal.

8. Mārnoř nad mārnořřama, powēřel řazatel aneb Eklezjantř a wřecy, mārnoř.

9. A řoz by byl nag mūdřeřřř řazatel řřalomun uřil řid, a rozřřwal to, řo byl řiml: a řoz wřřbledāwal řřozil mnoře přřřřomř

10. řředat řřowa uřřřēnē, y řřřřř řeři nag řřřřřřřřřř a řřřřř řu plne.

11. řřowa mūdřřř řařo bōřlāie a řařo řřeřřř, řřubōřo wōřte řtere řřře řāřdu uřřřelur řanē řu ođ pařřřra řeřnēřo.

12. Ođ řřeřto mřeř, neřřledař, řřnu mřeř. řřřřřřř mnoře řřřřř řdōnēř řōnca nēř: řāřte rozřřmāř, řeřēřne řřāřem řeř.

13. řřonec mřlūmēnā, wřřecy řpolu uřřřřmē: Bōřa je bōř, a přřřřř řeřo řāřowāř: Nebo to řeř řāřeř řōnēř ř:

14. y wřřecy wēř, řtere je řřāřařř přřwēře řřř ř řřdu řa řāř ře pobliřem, řāř řōřē, řāř řē to bōře.

Lpře řřřř řřalomunonowřřř řtere po řřdōwřřř řřř řāřarim řa mēnūřřř Kapitola I.

I. řřwēřřā řāřā wřřecy wēř řřāřmā, a řōřōnāřřř řřwēg počāřřř, řřōřřēř, y nag-řřřřř ř. II. řeřmē řā uřř, na ceřte řōřōnāřřř řřře wřřeligařē řōđōbēřřřřř ř. III. Ođřud ř řpolēřmřē řbwalām a ř řāřřām ođā řřwā je řōřřbūřř.

Q. lenitudo
A. in oculis se
B. caliginosi va
C. alterabunt
D. crura fortissi
E. dentes.
F. oculi seu pu
G. in bois facie
H. quia fenes ad
I. ois contentus
L. id est caput la
M. corpus semis
N. ex hinc est
O. amui non
P. sacra spina
Q. a' cramo.
R. menia seu
S. uene ga ex pe
T. vis attractio
U. deo.
X. per hoc effus